

Communer. Jeg troer derfor, at Forholdet er af den Bessaffenhed, at man skal lade den sine Opgjørelse uberørt og holde sig til den gode gamle Grundsetning, at man skal satte og skulde paa det Sted, hvor man har sit Ophold, uden Hensyn til, hvad man eier andesteds. Naar man saaledes, ved at følge den Anskuelse, som ligger til Grund for Forslaget under Nr. 9, vil have, at der skal svares det Halve af den Indkomstskat, som er opstillet i Loven, saa skal jeg dog tillade mig at bemærke, at netop denne Halvering vil, og det vist meget hyppigt, føre alle Summer ned under de 1,200 Rd., hvorom der er Spørgsmaal, ja, den vil endogsaa under visse Omstændigheder kunne føre til de mindste Portioner. Det maa jo nemlig erindres, at ved denne Halvering kommer der til at indtræde en meget bethydelig Vættelse i disse Portioner paa Grund af Hensynet til de forskjellige Communer, og det uagtet Nedsættelsen er betinget af ganske andre Betragtninger, navnlig med Hensyn til Vedkommendes halve Indtægt, der ansees fornøden til en Families Underhold — en Vættelse, som i Grunden ikke har ret Betydning, for disse Personer, hvorom der er Spørgsmaal, da de jo egentlig tjene over 1,200 Rd. I det Hele taget forekommer det mig, at Affattelsen af Forslaget under Nr. 9 har en vis Grindring om Studeerkamret, og at den ikke er hentet fra det virkelige Liv. Naar der er Spørgsmaal om en i Kjøbenhavn bosat Person, som har Embede og Bestilling i en anden Commune, saa seer jeg godt, at disse Udtryk ere fremkomne for at skabe en Modsetning til den anden Deel af § 6; men jeg maa dog tillade mig at spørge, om der kan anføres Exempel paa i Kjøbenhavn bosatte Personer, som have Embede og Bestilling i andre Communer? For min Hulkommelse foresvæver idetmindste intet Saabant, men selv om saa var, er det dog vel ikke i den Grad fremtrædende, at der skulde være Spørgsmaal om at sætte den lovgivende Magt i Bevægelse i saa Henseende; jeg skulde idetmindste være tilbøielig til at betvivle det. Jeg seer altsaa ikke Andet end en Række af praktiske Vanstueligheder og Mangel paa Hensigtsmæssighed ved at føre Endringsforslaget under Nr. 9 ind i Livet, og jeg skulde derfor ubetinget tillade mig at

slutte mig til Endringsforslaget under Nr. 10, som jeg virkelig vilde ansee for en væsentlig Forbedring af Loven.

Hvad nu Lovudkastet i sin Heelhed angaaer, saa maa jeg ved at kaste et Blik paa de væsentligere Bestemmelser, der ere optagne deri, dog være tilbøielig til at nægte min Stemme til, at det i sin nuværende Form bliver til Lov. Jeg skal tillade mig at erindre om een Ting, som jeg allerede tidligere har omtalt, men som jeg dog troer endnu engang at burde i Korthed berøre. Man har nemlig med Hensyn til Begrebet om Indkomstskat opstillet som Regel, at Formuesforøggelsen skulde underkastes Skat, og man har med Fravigelse af de Anskuelser, man tidligere har opstillet, meent, at Formuestab ikke skulde komme i Modregning. Jeg finder dette saameget mere slaaende, som netop denne Modregning af Formuestab har været opstillet i det Lovudkast om Indkomstskat, der under 4de November 1850 første Gang blev forelagt for den lovgivende Magt. Dengang da Lovudkastet var Gjenstand for Omstrivning af det nedsatte Udvalg, seer man det samme Begreb om Formuesforøggelse og Formuestab fremkomme, i hvilken Anledning jeg skal tillade mig at henvise til Afsnit B for anden Session Sp. 703. Man finder den samme Gjentagelse i det Lovudkast, der i indværende Aar af den høitæredede Indenrigsminister blev sendt til Communalbestyrelsen for Hovedstaden, og i den Anledning maa jeg henvise til Motiverne til § 12 i det foreliggende Lovudkast. Vi have vel seet, at den høitagtede Indenrigsminister har troet, at der var Anledning for ham til at fravige de Anskuelser, som han for 8—10 Aar siden selv har været med at opstille, men jeg har hverken seet eller hørt nogen Motivering af, hvorfor der i denne Henseende er skeet en Fravigelse fra Ministeriets Anskuelser, saaledes som de vare udtalte i Begyndelsen af dette Aar. Denne Forandring er heller ikke motiveret af Hovedstadens Borgerrepræsentanter, og Kjøbenhavns Magistrat har gjort den stærkeste Indsigelse derimod. Da jeg saaledes finder dette Forhold i og for sig uanturligt, saa kan jeg ikke ansee mine Anskuelser forenelige med dette Punkt. Der har — for at vende mig til et andet Punkt — været